

Μήνυμα Χριστουγέννων 2018

Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Tartu Ηλία, Pärnu-Saare Αλέξανδρε και Χριστουπόλεως Μακάριε,

Προσφιλή μέλη του κλήρου της εν Εσθονία Αγίας μας Εκκλησίας,

Αγαπητοί Αδελφοί και Αδελφές εν Χριστώ,

«**Χριστός γεννάται δοξάσατε!**»!... Ένα χαρμόσυνο μήνυμα μάς ευαγγελίζεται. Πρόκειται για την άφατη, τη μοναδική χαρά του Θεού μας, ο οποίος μάς αποστέλλει τον πολυαγαπημένο του Υιό.

Ο Θεός δανείζεται την ανθρώπινη φύση μας, προκειμένου να μας προσφέρει σε αντάλλαγμα πολλά περισσότερα. Ενδύεται την εύθραυστη φύση μας, προκειμένου να μας καταστήσει μέτοχους της θεότητάς Του. Με την ενανθρώπισή Του αναλαμβάνει πάνω Του την πτωτική μας φύση, Αυτός που είναι ο μόνος αναμάρτητος, όχι για να μας επιβάλλει ένα νέο ήθος, αλλά για να ενστερνιστούμε εμείς την αγιότητά Του, προκειμένου η ανθρώπινη φύση μας να θεοποιηθεί. Κατέρχεται στο δικό μας πτωτικό επίπεδο, προκειμένου εμείς να φτάσουμε στον υψηλότερο ουρανό. Απεκδύεται από όλα, προκειμένου εμείς να νιώσουμε σε όλα πλήρεις.

Μικρό παιδί που κείται στην πιο ταπεινή φάτνη της Βηθλεέμ, γίνεται φτωχός ανάμεσα στους πιο φτωχούς, για να μας θεραπεύσει από την φτώχεια μας, τα πάθη μας, από όλα όσα έχουν φθαρεί μέσα μας. Αυτό είναι το εύρος της αγάπης του Θεού. Αυτή είναι η ένδειξη και η απόδειξη της βαθιάς και της αδιατίμητης επιθυμίας Του να κάνει το αδύνατο δυνατό, προκειμένου να μας εντάξει στην προοπτική που θα μας ενώσει μαζί Του.

Αυτήν την ολοκαίνουργια χαρά, αυτό το «μυστήριο μέγα και ανεξερεύνητο», διακηρύσσει η Εκκλησία μας στους ύμνους της. Ένα μυστήριο που εμπεριέχεται ήδη στην ανθρώπινη φύση μας: ο μονογενής Υιός του Πατρός, ο Ιησούς Χριστός, ενώνεται με εμάς. Εκείνος ενοικεί για πάντα μέσα μας και εμείς σε Αυτόν. Έρχεται να ζήσει ως άνθρωπος, για να μας διδάξει να ζούμε εν τω Πατρί ως νεογέννητα παιδιά. Ο Υιός του Πατρός ερωτεύεται την ανθρωπότητά μας με μία αγάπη που ξεπερνά την ανθρώπινη λογική. Τη νύχτα της γέννησής Του μεταβαίνει στην εκφυλισμένη, παραμορφωμένη φύση μας, την οποία δεν γνώρισε ως θεάνθρωπος και φυσικά δεν θέλησε να αγαπήσει. Ωστόσο, Αυτός αναδέχεται την ανθρώπινη φύση μας μαζί με την τραγικότητά της, προσλαμβάνοντας αυτήν την φύση, όπως είναι. Δίνεται ολοκληρωτικά σε αυτήν. Από την φάτνη του Σπηλαιού μέχρι τον Σταυρό, από τον Σταυρό μέχρι τον Τάφο, από τον Τάφο μέχρι την Ανάσταση, από την Ανάσταση μέχρι την Ευχαριστία στην οποία καλούμαστε και εμείς τώρα να μετάσχουμε. Μία Ευχαριστία που εμείς οι Ορθόδοξοι χριστιανοί δεν έχουμε πάψει ποτέ να εορτάζουμε για την ζωή του κόσμου τούτου. Χθες, σήμερα και μέχρι το τέλος των αιώνων.

Ο Ιησούς, ο Θεός που ενανθρώπησε γίνεται πρώτα γνωστός στους βοσκούς της Βηθλεέμ, όπως και σε εμάς, από την ταπεινοφροσύνη Του, από την αδυναμία Του και όχι από την παντοδυναμία Του. Μικρό παιδί, τυλιγμένο στα σπάργανα, βρίσκεται στο έλεος εκείνων που το περιβάλλουν. Δεν αμύνεται. Εξαρτάται από όλους. Έτσι θέλει να είμαστε και εμείς μέσα μας, απαλλαγμένοι από τα ενήλικα σφάλματά μας και τις αστοχίες μας, ομοιάζοντας σε αυτό το μικρό παιδί, το νήπιο του Ευαγγελίου, για το οποίο Αυτός είπε: «ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» (Λουκ. 9, 48).

Διότι στα μάτια του Χριστού, η ανάταση της ψυχής προς τον Θεό συνδέεται με την κατάβαση και την ταπείνωση. Στην Εκκλησία του βρέφους της Βηθλεέμ υπάρχει μία αόρατη ιεραρχία ταπεινότητας. Αυτό που θέλω να πω εδώ είναι πως εάν αποφασίσουμε να πάμε να Τον συναντήσουμε, τότε εκ των προτέρων να γνωρίζουμε ότι η συμπεριφορά μας, τα κίνητρά μας, ο τρόπος ύπαρξής μας και ο τρόπος ζωής μας δεν μπορούν να παραμείνουν ίδια και ότι θα πρέπει να επισυμβεί μία ριζική αλλαγή μέσα μας.

Ακριβώς αυτή η θέληση για αλλαγή είναι που μας λείπει τις περισσότερες φορές. Αυτό συμβαίνει από ραθυμία, από έλλειψη πίστης, από έλλειψη αγάπης. Ή μήπως οφείλεται περισσότερο στην τάση μας να εμμένουμε στις αστοχίες μας, να σταματάμε μπροστά σε αυτό που μας καταρρακώνει, να στρεφόμεστε στον εαυτό μας αντί να σπεύσουμε να καλωσορίσουμε αυτή την μεγάλη χαρά που μας αναγγέλλεται;

Αγαπητοί Αδελφοί και Αδελφές εν Χριστώ τικτόμενο εκ της Παρθένου Μαριάμ,

Από εκείνη την νύχτα στην Βηθλεέμ σε όλους εμάς τους εμπερίστατους του κόσμου τούτου, εξαιτίας της δυστυχίας της αμαρτίας, το θείο βρέφος μάς χαρίζεται, προκειμένου να γίνουμε τελικά παιδιά του Θεού, για να ζούμε εν Αυτώ και δι' Αυτού. Επαφίεται σε εμάς, τους βαπτισμένους στο όνομά Του, να διατρανώνουμε την χαρά της σωτηρίας μας. Διαφορετικά, πώς θα μπορούσαν οι άλλοι να καταλάβουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο αληθινός Σωτήρας, ο οποίος τους χαρίζει την χαρά;

Αυτή είναι η ελπίδα μας: η βεβαιότητα ότι χάρη σε αυτήν την ακατάληπτη ταπείνωση του Θεού μας, την ημέρα της κατά σάρκα γέννησής Του, τα πάντα είναι δυνατόν να σωθούν.

Ενώ ετοιμαζόμαστε να υποδεχτούμε το νέο έτος 2019, δράττομαι της ευκαιρίας να σας στείλω την πιο πατρική και εγκάρδια ευλογία μου για τον καθέναν και την καθεμία από εσάς, τις οικογένειές σας και όλους τους αγαπημένους σας. Να ανανεώσω την υπόσχεσή μου ότι προσεύχομαι για εκείνους που ζουν, ταξιδεύουν, πονούν και υποφέρουν. Πιο συγκεκριμένα, να επαναβεβαιώσω ότι προσεύχομαι για όλους εκείνους που θλίβονται, βρίσκονται σε έσχατη ένδεια και απελπισία και ζουν επονείδιστοι. Τέλος, να σας εκφράσω την θερμή μου επιθυμία να ζήσουμε όλοι μαζί εδώ, σε αυτή την ευλογημένη χώρα της Εσθονίας, με ειρήνη, καταλλαγή και ευημερία. Αμήν!

† Ο Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας Στέφανος